

דף סיכום בחינה

מזהה בחינה: 001000270240 מזהה סטודנט: [REDACTED]

שם קורס: דיני חברות

מספר מבחן: 0001

מספר שאלה בטופס בחינה זה	הערה	ניקוד מירבי	ציון	התשובה שסומנה	התשובה הנכונה	מיקום השאלה בטופס המקור	מיקום התשובה שסומנה בטופס המקור
1		3.00	3.00	1	1	1	1
2		3.00	3.00	1	1	2	1
3		3.00	3.00	1	1	3	1
4		3.00	3.00	3	3	4	3
5		3.00	3.00	1	1	5	1
6		3.00	0.00	3	1	6	3
7		3.00	3.00	1	1	7	1
8		3.00	0.00	4	1	8	4
9		3.00	3.00	1	1	9	1
10		3.00	0.00	3	1	10	3
11	תשובה אגדית! תענוג לקרוא	25.00	25.00	-	-	11	-
12		12.00	11.00	-	-	12	-
13		22.00	21.00	-	-	13	-
14	דעתך לעניין	30.00	30.00	-	-	14	-

כמות תשובות נכונות (עבור שאלות סגורות) : 7

0

ציון בחינה סופי : 104.71

מקרא צבעים

תשובה שגויה
שאלה שלא נענתה
שאלה מבוססת

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

***** לתשומת לבך, במידה וההערות מופיעות ב "ג'יבריש" יש להוריד את הקובץ למחשב ולפתוח ב - reader acrobat *****

אוניברסיטת בר-אילן
הפקולטה למשפטים
דיני חברות - (99205-02)

שנה"ל תשפ"ג, סמסטר ב', מועד א' - 09/07/2023 9:00 מטלה 1.1

מרצה: ד"ר ליבזון עדי (99205-02), גב' יעקובוביץ טל (99205-02), מר כהן יהודה
משך הבחינה: 120 דקות.

חומר עזר: ניתן להשתמש בכל חומר עזר מכל סוג שהוא.

המבחן בנוי משלושה חלקים. החלק הראשון שאלות רב-ברירה (30%) החלק השני מאירועונים (50%)
והחלק השלישי משאלת מדיניות / שאלת חשיבה (20%). יש לענות על כל השאלות.

חברה יכולה לחלק את רווחיה בדיבידנד/חלוקה לבעלי המניות (190ס). חלוקת דיבידנד אינה מוגדרת כעסקה עם בעל עניין. לביצוע חלוקה יש לעמוד ב-2 מבחנים:

מבחן הרווח (30ס)- יתרת עודפים או רווחים מהשנתיים האחרונות. נראה כי לחברה ישנם 20 מיליון עודפים ועל כן עומדת במבחן הרווח. במידה ולא תעמוד במבחן תוכל לפנות לבימ"ש לאישור (303ס).

מבחן יכולת הפירעון- מחייב שאין חשש סביר שהחברה לא תוכל לעמוד בהתחייבויותיה בשל החלוקה. המבחן מתייחס לחדל"פ תזרימי וגם מאזני. נראה כי החברה תהייה בהפסד ברבעון הבא של 50 מיליון, אך נראה שהחברה תישאר עם יתרת הון של 150 מיליון ש"ח כך שנראה שתוכל להתמודד עם חובותיה. לפי השופטת **רון בפס"ד להב**, למרות שמתקיימים 2 התנאים, ולאור כך שידוע כי החברה תקלע להפסדים בתקופה הבאה, מדובר בחוסר תו"ל לבצע חלוקה, משכך ניתן לטועם שאין לאשר את החלוקה. נראה כי לזיו מידע עסקי עתידי בדבר הפסדים דבר המחוקק את חוסר תו"ל. מאידך השופט **עמית בפס"ד דיסקונט**, מדגיש כי היופי שבמבחנים הוא שהם ברורים. לכן, אם הם מתקיימים לא ניתן ואין צורך להם פרשנויות נוספות, כל עוד המקרה אינו קיצוני. במידה וכן, יהיה מקום לקבל את דעתה של רון. על כן נראה שיש לאפשר את החלוקה במידה וכאמור לא מדובר בהפסד קיצוני.

הרציונל לכללי החלוקה הם בעיית הנציג של הנושים מול בעלי המניות. משיושפע מהחלוקה לרוב הם הנושים, והסיכון שלא יקבלו את כספם. על כן תפקיד הכללים להתמודד עם בעיה זו, ולדאוג גם לנושים.

על ההחלטה לבצע חלוקה אחראי הדירקטוריון, אך ניתן להאצילה גם לזיו המנכ"ל, אך על הדירקטוריון לוודא עמידה בתנאי הסף לחלוקה, שאותה לא ניתן להאציל (307ס)

25
(11)

**תשובה אנדית!
תענוג לקרוא**

אופציה של הצעת רכש מלאה תהייה פחות טובה, מפני שמצריכה אחוז הסכמה מאוד גבוה ובו סך המתנגדים אינו עולה על 5%/אחוז הלא נענים קטן מ2%.

כדי לבצע מיזוג יש לקבל את **אישור הדירקטוריון והאסיפה הכללית** של כל החברות המתמזגות (ס314). זיו יוכל לפנות למיזוג משולש, ובו במידה ולחברה "בית" יש חברת בת, היא זו שתקלוט את חברת "אלף", ומי שיחליטו אם לאשר את המיזוג הם הדירקטוריון של חברת הבת, ואישור האסיפה והדירקטוריון של חברה א'.

זיו יכול לפנות למיזוג משולש והופכי. ובו יוכלו להקים שתי חברות של חברת בת, אך במקום שחברה ב' תיקלט לתוכה, חברת הבת נקלטת לחברה "בית" ומי שנשאר בעלי המניות הם בעלי מניות "אלף".

בנוסף חברת "אלף" תוכל לקבל אישור לעקוף את האסיפה של חברה "בית" (ס320(א1)(2)) מפני שמיזוגים מסוימים אינם צריכים את אישור האסיפה הקולטת כאשר: 1) אין הקצאה של למעלה מ20% מזכויות ההצבעה. לא מצוין לנו במקרה האם חל. 2) אף גורם חדש לא יהפוך לבעל שליטה. בהנחה שהתנאים מתקיימים יוכלו למזג את החברות ללא אישור האסיפה של חברת "בית".

בעל שליטה הוא מי שמחזיק ב%25 או יותר, כשאינו משהו שמחזיק ביותר מ%50 (268). משה מחזיק רק ב%8. אך לעניין החזקה יראו שניים המחזיקים בזכויות הצבעה, בעלי עניין באישור העסקה, כמחזיקים יחד. כך שנראה במשה וגיטו **כקבוצת שליטה** בחברה (בהנחה שאין אחר המחזיק ביותר מ%50).

ניגוד עניינים (10) - גורם המצוי בעמדת השפעה - משה וגיטו מחזיקים יחד ב%28 מהחברה כך שבעלי השפעה. (2) זיקה לצד השני של העסקה - משה בעל השליטה בחברה ד' וגיטו הוא קרובו (לפי ס' 268). (3) אינטרס יותר גבוה לצד השני - נוכיח זיקה ממשית (פס"ד ערד). למשה אחוזים גבוהים יותר ב"דלו" לכן נטען שרווחיו בחברה זו משמעותיים יותר, האינטרס שלו לצד השני חזק יותר.

מתקיים עניין אישי, 10 מגדיר כי עניין אישי בעסקה של חברה לרבות עניין אישי של קרובו (10) - אח/אחות, הורה, הורי הורה, שלו/בן זוגו. לכן גיס מוגדר כקרוב, ולכן בעל עניין אישי.

תנאי הסף: מדובר בפעולה לטובת החברה - נתון שמשה יודע שהסחורה איכותית מאוד (270ס). נראה שמשה מתנהל בתו"ל שכן רק רוצה בעסקה לטובת החברה (192). חובת גילוי - לא נתון, אך נראה שידוע לכולם שמשה בעל השליטה בחברת דלת.

עסקה חריגה (10):

במהלך העסקים הרגיל - נראה שמקיימת מהלך עסקים רגיל, ככל סקנה אחרת בחברה. בתנאי השוק - לא מצוי אך נניח שמקיימת את תנאי השוק.

עסקה מהותית - במידה והעסקה תהייה מהותית לרווחים תהיה חריגה.

אם העסקה לא חריגה - נדרש אישור דירקטוריון + חובת גילוי (269)

במידה והעסקה חריגה לפי ס' 270 (4) עסקה עם ניגוד עניינים מול בעל שליטה, נדרש באישור משולש: ועדת ביקורת, אסיפה, דירקטוריון.

אחרון יוכל לתבוע בעזרת טענה לקיפוח המיעוט בתביעה ייצוגית. לפי MFV יוכלו להוכיח שלא הייתה ועדת ביקורת בלתי תלויה, כך שמשה יצטרך לטעון לכלל ההגינות המלאה.

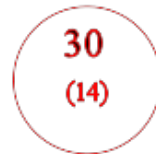
21
(13)

פס"ד עוסק בתנאי חלוקה של דיבידנדים. החברה לכאורה עמדה בתנאים לחלוקה לפי מבחן הרווח וכן לפי מבחן יכולת הפירעון, אך למרות זאת היה ברור שהחברה עומדת להיכנס להפסדים גדולים לאחר הרבעון השמיני. במחוזי הוחלט שמדובר בהחלטה בחוסר תו"ל, ולכן לא אישרו את העסקה כי מדובר במקרה קיצוני. לעומת זאת השופט עמית בעליון טוען כי ככל והכללים מתקיימים וברורים, **אין סיבה להתערב ולתת להם פרשנויות נוספות.**

נראה כי המשפט מציג רציונאל ובו **מכבדים מאוד שיקול דעת עסקי של חברות וממעטים להתערב בו** כל עוד נראה שהכללים הברורים מתקיימים. מייחסים לבימ"ש הבנה לא רחבה בעולם העסקי והכלכלי שגורם להם להמעיט להתערב.

עם זאת לטעמי אין הדבר נכון, נראה שלל פסיקות בהם ישנה התערבות נרחבת של שופטים. למשל, דעת המיעוט של ברק **בנצבא** אשר טוען שניתן להחיל כללי אחריות על אף קיומם של כללי קניין, וכך גם דעתו במכתשים אגן, שמאפשרת תביעה של קיפוח למרות האישור המשולש. בנוסף פסיקתו של ברק **בפרי העמק** אשר מדגישה את ההבחנה בישות המשפטית הנפרדת של החברה, ובכך מציג החלטה מאוד אקטיביסטית שמשפיע על תחום החברות. לטעמו אין לקחת כסף מחברי האגודה ללא הסכמה מראש, החלטה עליה היו ביקורות רבות. נראה את פס"ד **צנא** ובו בימ"ש בוחר להתערב בתקנון לאור תביעה על קיפוח, ואף לשנות את יחסי הכוחות בחברה. כמו כן, נראה הרחבה של תביעות בגין חובת הקיפוח גם בגין אופציות לגיטימיות למשל (**אדלר**).

לכן לעניות דעתי, אין זה נכון להגיד שבימ"ש שואף שלא להתערב וזאת פסיקתו.

דעתך לעניין